Dosarul nr. 2-314/2025;
2-25031904-24-2-11032025

H O T Ă R Â R E
Î N N U M E L E L E G I I

08 septembrie 2025 orașul Criuleni

Judecătorul Judecătoriei Criuleni, sediul Central, Clevada Adrian, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de Zgherea Mihail către Crețu Dumitrița cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 11 martie 2025 până la 08 septembrie 2025.

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

La 11 martie 2025 reclamantul Zgherea Mihail, prin intermediul avocatului Turuta Constantin a depus cerere de chemare în judecată către Crețu Dumitrița cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a indicat că, la data de 26 ianuarie 2025, Crețu Dumitrița a solicitat de la reclamant Zgherea Mihail, să-i fie acordat un împrumut în regim de urgență, în mărime de 300 euro, cu transmiterea acestei sume prin transfer, la contul de card bancar ***** ce aparține acesteia.

Menționează că din textul mesajelor transmise, se înțelege clar că termenul invocat pentru eventuala restituire a împrumutului este cel târziu ziua de „mâine”, adică următoare zi după data acordării împrumutului, 27 ianuarie 2025. Pârâta a comunicat reclamantului, numărul său de card bancar *****, la care ultimul urma să transfere suma împrumutată. Susține că, la 26 ianuarie 2025, reclamantul Zgherea Mihail a alimentat contul de card al pârâtei cu suma de 6000,00 lei, suma fiind transferată în aceiași zi.

Invocă faptul că, în scopul soluționării amiabile a litigiului în adresa pârâtei a fost expediată reclamația cu privire la încasarea datoriei, care a rămas fără răspuns.

Suplimentar a mai menționat că, la 28 februarie 2025 în temeiul prevederilor art. 53 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, cu acordul și participarea reclamantului a fost investigat telefonul mobil al ultimului, fiind colectate și fixate informațiile referitoare la circumstanțele speței.

Afirmă că, reclamantul cu certitudine a dat cu împrumut pârâtei suma de 6000,00 lei, data scadenței împrumutului fiind 26 ianuarie 2025, astfel la data depunerii acțiunii, pârâta se afla în întârziere de restituire a împrumutului cu 43 de zile.

Reieșind din solicitările formulate în cererea de chemare în judecată, reclamantul Zgherea Mihail solicită încasarea în beneficiul său de la pârâta Crețu Dumitrița a datoriei în mărime de 6 000,00 lei, a cheltuielilor judiciare în mărime de 4 539,96 lei formate din: suma de 289,96 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru și suma de 4050,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La data de 07 august 2025, au fost depuse explicații în formă scrisă de către partea reclamantă, în legătură cu referința formulată de partea pârâtă, și anume indică că afirmația potrivit căreia între reclamantul Zgherea Mihail și pârâta Crețu Dumitrița ar fi existat relații de concubinaj, urmează a fi calificată drept inexistentă și falsă, susținând că între părți au existat doar relații armonioase și reciproc avantajoase, care răspundeau intereselor ambelor părți. Or, părțile nu au planificat sau discutat posibilitatea încheierii unei căsătorii ori întemeierea unei familii.

În susținerea poziției sale, a invocat prevederile Legii nr. 133/2016 privind declararea averii și intereselor personale, care definește noțiunea de concubin/concubină – partener, care stabilește că se prezumă a avea calitatea de concubin persoanele care, pe parcursul anului fiscal precedent, au locuit împreună cel puțin 183 de zile. În speță, între părți nu a existat o astfel de relație de coabitare, părțile nu au conviețuit împreună, nu au deținut ori dispus în comun bunuri sau mijloace financiare. În consecință, partea reclamantă consideră că referința formulată de pârâtă reprezintă un scenariu construit artificial, menit să justifice refuzul de a restitui împrumutul acordat. Totodată, a reiterat faptul că, anterior situației de față, nu au fost efectuate transferuri sau tranzacții fizice între părți, iar relațiile dintre reclamant și pârâtă au fost ocazionale și lipsite de caracter constant.

Referitor la afirmația părții pârâte precum că, din probele anexate de reclamant nu se desprinde cu cine s-ar fi purtat discuția privind acordarea împrumutului, reprezentantul reclamantului a explicat că, potrivit Anexei nr. 2 la procesul-verbal privind colectarea și fixarea informațiilor referitoare la circumstanțele cauzei din 28 februarie 2025, rezultă că utilizatorul cu numele de profil „Dumitrița” este asociat cu numărul de telefon +37360158661, număr care aparține persoanei fizice Crețu Dumitrița, fiind utilizat frecvent pentru a efectua și primi apeluri.

În acest context, susține că argumentele invocate de partea adversă urmează a fi apreciate critic, întrucât poziția pârâtei conform căreia nu ar fi existat comunicare între părți prin intermediul numărului de telefon menționat poate fi calificată cel puțin ca fiind de rea-credință, având scopul vădit de a se eschiva de la executarea obligației de restituire a împrumutului.

Cu referire la susținerile pârâtei potrivit cărora probele administrate de către partea reclamantă ar fi inadmisibile, a precizat că în baza Contractului de asistență juridică din 26 februarie 2025, în temeiul art. 53 alin. (1) lit. g) și c) din Legea nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, a fost întocmit procesul-verbal din în cadrul căruia s-a documentat examinarea telefonului mobil ce aparține reclamantului Zgherea Mihail, fiind identificate capturile de ecran care ulterior au fost anexate la materialele cauzei. Mai mult, aceste capturi de ecran nu au fost efectuate de avocat, ci existau deja stocate în dispozitivul mobil al reclamantului, acestea fiind doar colectate și documentate, cu respectarea prevederilor legale.

Concomitent, susține că din conținutul acestor capturi se constată în mod clar, într-o succesiune cronologică logică, elementele esențiale ale raportului juridic dedus judecății, și anume: solicitarea împrumutului, suma solicitată, data promisiunii de restituire, destinația împrumutului, confirmarea transmiterii sumei și data efectuării acestei transmiteri. Prin urmare, opinia pârâtei conform căreia prin procesul-verbal din 28 februarie 2025, s-ar fi realizat o procedură de asigurare a probelor în sensul art. 127 alin. (2) din Codul de procedură civilă, este eronată, or actul respectiv nu constituie o măsură procesuală de asigurare a probelor, ci un demers legal de documentare și colectare a probelor, aflat în

deplină conformitate cu dispozițiile legale. Astfel, consideră că probele administrate și anexate la dosar se încadrează în limitele legale și au ca scop exclusiv dovedirea situației de fapt relevante pentru soluționarea cauzei.

Privind alegația pârâtei aferentă valabilității contractului de împrumut, reclamantul o consideră neîntemeiată, or invocarea unei presupuse sancțiuni legale în cazul nerespectării formei scrise a actului juridic civil nu poate conduce, în mod automat, la nulitatea sau nevalabilitatea contractului. Astfel, potrivit art. 322 alin. (1) din Codul civil, nerespectarea formei scrise nu atrage nulitatea actului juridic, ci are drept consecință decăderea părților din dreptul de a administra proba cu martori în dovedirea existenței actului juridic, în caz de litigiu.

Afirmă că la caz această sancțiune procedurală nu este aplicabilă, întrucât însăși pârâta a recunoscut în mod expres existența raportului juridic de împrumut, făcând referire inclusiv la restituirea împrumutului litigios. Pe cale de consecință pledează că contractul de împrumut încheiat la data de 26 ianuarie 2025, deși în formă verbală, este valabil și produce efecte juridice în continuare, întrucât obligația asumată, restituirea sumei împrumutate, nu a fost executată de către debitor.

Cu referire la susținerea pârâtei potrivit căreia ar fi restituit suma împrumutată, atenționează asupra faptului că, în conținutul referinței depuse de aceasta, nu există o recunoaștere clară și neechivocă a restituirii împrumutului, dimpotrivă, pârâta invocă în mod contradictoriu lipsa dovezilor privind recepționarea sumei de bani și, totodată, contestă valabilitatea contractului de împrumut.

Apreciază că pârâta face demersuri constante de eschivare de la îndeplinirea obligației legale de restituire a împrumutului, comportament ce are drept consecință majorarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamant, inclusiv a celor pentru asistență juridică.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Prin încheierea instanţei de judecată din 12 martie 2025, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Zgherea Mihail către Crețu Dumitrița cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare, a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, pârâtii fiindu-i oferit un termen de 30 zile din momentul comunicării pentru a depune referinţa pe marginea acţiunii (f. d. 26) La fel, pârâta a fost atenționată că, în caz dacă nu depune referință, soluționarea cererii se va face în baza materialelor anexate la dosar. Prin încheierea din 30 aprilie 2025 a fost prelungit termenul de examinare a cauzei până la data de 17 iunie 2025, ulterior prelungită până la 08 septembrie 2025.

Astfel, instanța de judecată constată că **la 17 iunie 2025 reprezentantul pârâtei Crețu Dumitrița, avocatul stagiar Șeptelici Vasile a depus în instanța de judecată referință scrisă** privind acțiunea reclamantului, prin care nu recunoaște pretențiile înaintate, considerând acțiunea una neîntemeiată și nefondată, lipsită de suport de fapt și de drept, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată depusă de reclamantul Zgherea Mihail împotriva Crețu Dumitrița privind încasarea sumei cu titlu de datorie în mărime de 6 000,00 lei și compensarea cheltuielilor judiciare.

În susținerea poziției sale, partea pârâtă a invocat că în perioada anului 2024 – începutul anului 2025 între reclamantul Zgherea Mihail și pârâta Crețu Dumitrița a existat o relație de concubinaj de lungă durată, pe întreagă perioadă între aceștia au avut loc mai multe tranzacții, atât prin intermediul transferurilor bancare de la card la card, cât și fizic. În urma afectării relației și a frecventelor conflicte între părți, viața pârâtei ar fi devenit insuportabilă, ceea ce a determinat-o să decidă în mod definitiv încetarea relației. Susține că, reclamantul nu ar fi acceptat această decizie, motiv pentru care ar fi început să o urmărească, deplasându-se în mod repetat la domiciliul acesteia, amenințând-o, agresând-o fizic și provocând deteriorări a bunurilor personale, fapt confirmat prin răspunsul Inspectoratului de Poliție Botanica nr. 34/20/4-2348 din data de 12.02.2025. Totodată, pârâta afirmă că, în momentul în care reclamantul a constatat că aceste pretinse amenințări nu au produs efectele scontate, acesta ar fi recurs la intentarea prezentei acțiuni, fără a prezenta, în opinia sa, probe verosimile care să demonstreze existența unei datorii reale.

Menționează asupra faptului că, reclamantul nu a anexat la dosar probe concludente în susținerea pretențiilor sale, inclusiv capturi de ecran, proces-verbal de colectare a probelor, precum și alte dovezi indirecte din declarațiile pârâtei, care reflectă în mod clar existența și recunoașterea împrumutului.

Totodată pretinde că, toate probele prezentate de către reclamant Zgherea Mihail sunt doar niște extrase dintr-o discuție, din care nu se poate constata nici data la care a avut loc discuția și nici persoana cu care a avut loc aceasta discuție, or din mesajele prezentate se desprinde o conversație prin care o persoană denumită în contactele din telefon că „Dumitrița” a solicitat o sumă de bani, astfel consideră că înscrisurile prezentate la materialele dosarului nu pot fi considerate ca probe. Cu privire la procesul-verbal privind colectarea și fixarea informației referitoare la circumstanțele cauzei din 28 februarie 2025, efectuat de către avocatul Turuta Constantin, susține că acesta nu poate fi considerat în calitate de probă, or prevederile at. 127 alin. (2) Cod de procedură civilă, stipulează că asigurarea probelor înainte de intentarea procesului în instanța de judecătorească poate fi efectuată doar de executorii judecătorești, notari și de persoanele oficiale ale misiunilor diplomatice ale Republicii Moldova și nicidecum de avocați.

Totodată, notează că din extrasul din cont din aplicația B.C. „Moldindconbank” S.A. datat cu 14 februarie 2025 prezentat la actele cauzei, se denotă faptul că a fost efectuat un transfer în suma de 6 000 lei, însă nu se cunoaște către cine, concomitent extrasul a fost prezentat doar pentru perioada 26 ianuarie 2025-26 ianuarie 2025, neconținând date despre efectuarea ulterioară a transferurilor către reclamant.

Precizează că, potrivit procesului-verbal privind colectarea și fixarea informației referitoare la circumstanțele cauzei, se atestă că a fost întocmit la 28 ianuarie 2028, în intervalul orelor 11:04-11:57, însă în capturile de ecran este indicată ora 15:35, 16:42, 00:05, 00:06, 12:05, 16:16, fapt ce în viziunea pârâtei atestă că partea reclamantă duce intenționat în eroare instanța de judecată, doar pentru a dobândi o hotărâre pozitivă în favoarea sa.

Susține că din înscrisurile anexate de către partea reclamantă nu se demonstrează faptul existenței unui împrumut între părțile în cauză, iar în ipoteza în care un astfel de împrumut ar fi existat, reclamantul urma să prezinte dovezi privind încercările efective de recuperare a sumei pretinse, cât și refuzul pârâtei de-a restituie datoria.

În ceea ce privește pretinsul contractul de împrumut, partea pârâtă face trimitere la dispozițiile art. 1242 din Codul civil, care prevede expres că un contract nu se consideră

contract de împrumut doar pentru că prevede un termen pentru executarea obligației pecuniare. Totodată, legea stipulează că, sub sancțiunea nulității, în cazul actelor juridice încheiate între persoane fizice, dacă valoarea obiectului depășește suma de 1000,00 lei, acestea urmează a fi încheiate în formă scrisă. Prin urmare, actul juridic se consideră încheiat în formă scrisă dacă este semnat de părți fie într-un înscris comun, fie printr-un schimb de scrisori, mesaje electronice sau alte documente semnate de partea care le expediază. iar nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părțile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic.

Or, în speță, se observă că reclamantul pretinde existența unui împrumut în sumă de 6000,00 lei, dar nu a prezentat vreun înscris semnat de pârâtă, — nici în formă fizică, nici electronică — care să confirme în mod expres existența, transmiterea și acceptarea acestui pretins împrumut. Prin urmare, nu poate fi vorba despre un contract de împrumut valabil încheiat între părți, iar reclamantul este decăzut din dreptul de a dovedi existența contractului prin probe. Mai mult decât atât, pârâta precizează că, la momentul efectuării transferurilor invocate de reclamant, nu a fost indicat în mod expres că suma respectivă ar fi acordată cu titlu de împrumut, iar în lipsa unei mențiuni clare în acest sens, caracterul juridic al transferului nu poate fi reținut ca fiind un împrumut, ci, în lipsa altor probe relevante, acesta poate fi interpretat ca având caracter de donație.

Având în vedere cele expuse, consideră că acțiunea depusă de reclamantul Zgherea Mihail împotriva pârâtei Crețu Dumitrița este neîntemeiată și lipsită de suport probatoriu, solicitând respingerea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 276^4 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de judecată a soluționat cererea în baza materialelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței:

Apreciind probele administrate la materialele cauzei în raport cu normele legale aplicabile speței, instanța de judecată consideră cererea de chemare în judecată neîntemeiată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 4 Cod de procedură civilă, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților şi a intereselor legitime ale persoanelor fizice şi juridice şi asociațiilor lor, ale autorităților publice şi ale altor persoane care sânt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă şi ale altor raporturi juridice, precum şi în apărarea intereselor statului şi ale societății, în consolidarea legalității şi a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Potrivit art. 27 alin. (1) Cod procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Potrivit art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce

justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 130 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Proba este declarată ca fiind veridică dacă instanţa constată prin cercetare şi comparare cu alte probe că datele pe care le conţine corespund realităţii.

Instanța de judecată reține că, potrivit explicațiilor din cererea de chemare în judecată reclamantul Zgherea Mihail pretinde că la data de 26 ianuarie 2025 pârâta Crețu Dumitrița i-a solicitat un împrumut în regim de urgență în valoare de 300,00 Euro, cerându-i transmiterea sumei prin transfer, la contul de card, asigurându-l că restituirea sumei va fi în ziua următoare acordării împrumutului. Susține reclamantul că a acordat suma solicitată pârâtă prin transferul în contul de card indicat de ultima în sumă de 6000,00 lei, or o cunoștea pe pârâtă, se aflau în relații apropiate de prietenie și încredere reciprocă.

Obiect al litigiului, așa cum se invocă în cererea de chemare în judecată sunt pretențiile reclamantului cu privire la încasarea de la pârâtă a sumei pretinsă a fi transmisă cu titlu de împrumut.

În temeiul art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit art. 308 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi
juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

În conformitate cu prevederile art. 310 Cod civil, actul juridic cu titlu gratuit este actul prin care se procură unei părţi un folos patrimonial fără a se urmări obţinerea în schimb a unui alt folos patrimonial. Actul juridic cu titlu oneros este actul prin care se procură unei părţi un folos patrimonial pentru obţinerea în schimb a unui alt folos patrimonial.

Conform art. 316 Cod civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică. Forma este o condiţie de valabilitate a actului juridic numai în cazurile expres prevăzute de lege. Actul juridic care poate fi încheiat verbal se consideră încheiat şi în cazul în care comportamentul persoanei arată vădit voinţa de a-l încheia. Tăcerea se consideră

exprimare a voinţei de a încheia actul juridic în cazurile prevăzute de lege sau de acordul părţilor. Orice modificare adusă unui act juridic trebuie să îmbrace forma stabilită pentru acel act.

Potrivit art. 317 Cod civil, actul juridic pentru care legea sau acordul părţilor nu stabileşte formă scrisă sau autentică poate fi încheiat verbal. Actul juridic care se execută chiar la încheierea lui poate fi încheiat verbal. Excepţie fac actele juridice pentru care se cere formă autentică sau actele juridice pentru care forma scrisă este cerută pentru valabilitate.

În corespundere cu art. 321 alin. (1), (2) Cod civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atît prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cît şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Art. 322 Cod civil prevede efectele nerespectării formei scrise a actului juridic, astfel că, nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părţile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic. Nerespectarea formei scrise actului juridic atrage nulitatea lui numai în cazul în care acest efect este expres prevăzut de lege sau prin acordul părţilor.

Conform art. 774 alin. (1) și art. 858 alin. (1), (2) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În conformitate cu prevederile art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Potrivit art. 992 Cod civil, contractul este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Dispoziția art. 993 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, oricine își poate alege în mod liber contractul, dacă legea nu prevede altfel. Părțile contractante își pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor.

Iar conform art. 1028 Cod civil, dacă pentru valabilitatea contractului legea stabileşte o anumită formă sau dacă părţile au prevăzut o anumită formă, contractul se consideră încheiat în momentul îndeplinirii condiţiei de formă. Pentru valabilitatea unui contract prin care se recunoaşte existenţa unei obligaţii este necesară o declaraţie scrisă de recunoaştere.

În temeiul art. 1242 alin. (1) și (2) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Art. 1247 alin. (1) Cod civil stipulează că,) împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

Pornind de la prevederile articolului enunțat, judecătorul reține că, din esenţa şi natura juridică a împrumutului rezultă că, acesta este o înțelegere, un acord de voinţă între împrumutător şi împrumutat, conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiaşi sumă de bani sau bunuri de acelaşi gen, calitate sau cantitate.

Astfel, contractul de împrumut impune condiția ca în cazul împrumuturilor bănești predarea cu titlu de împrumut în vederea încheierii contractului să fie efectuată în așa mod, încât împrumutatul să poată dispune de sumele împrumutate din momentul acordării împrumutului.

Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, instanța constată cu certitudine lipsa unui careva contract, inclusiv de împrumut a mijloacelor bănești, încheiat între reclamantul Zgherea Mihail și pârâta Crețu Dumitrița. Astfel, analizând procesul-verbal privind colectarea și fixarea informațiilor referitoare la circumstanțele cauzei întocmit de avocatul Turuta Constantin la 28 februarie 2025 și reieșind din conținutul acestuia, unde se pretinde constatarea conținutului conversației pe aplicația „Viber" între reclamantul Zgherea Mihail și pârâta Crețu Dumitrița cu referire la solicitarea sumei de 300,00 Euro, cu permisiunea de restituire, precum și confirmarea de transmitere cu împrumut a acestei sume în aceeași zi. Instanța de judecată atestă, că suntem în prezența unei convorbiri între reclamantul Zgherea Mihail și o persoană neidentificată, înscrisă în registrul contactelor telefonului mobil prezentat de către reclamant „Dumitrița" cu numărul de telefon *****, o conversație destul de vagă și nedeterminată în vederea dovedirii conținutului obiectului și cauzei privind acordarea mijloacelor bănești cu titlu de împrumut, prin nespecificarea certă a cuantumului drepturilor și obligațiunilor bilaterale, invocate de a fi avut loc între părți. La fel, prin același proces-verbal a fost colectată și captura de ecran a extrasului de transfer electronic din aplicația mobilă „Moldindconbank" S.A., potrivit căruia se confirmă că la 26 ianuarie 2025, ora 12:11:24 de pe contul de card al lui Zgherea Mihail au fost transferați 6000,00 lei pe cardul de destinație cu numărul: ***** (f. d. 16-17).

Aici instanța de judecată ține să menționeze că, legislația în vigoare nu conține reguli speciale cu privire la forma contractului, inclusiv de împrumut, urmând a fi respectate regulile generale cu privire la forma convenției, prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, sau printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat, fiind o dovadă în scris a încheierii anume a contractului de împrumut.

Totodată instanța de judecată evidențiază că, condițiile valabilității actului juridic civil sunt corespunderea actului juridic prevederilor legii, ordinii publice și bunelor moravuri, capacitatea persoanei de a încheia actul juridic, consimțământul valabil al persoanei de a încheia actul juridic, obiectul actului juridic care urmează a fi determinat, determinabil și licit, să fie în circuitul civil, să fie exprimat cu intenția de a produce efecte juridice, să fie exteriorizat și să nu fie viciat. Urmare din esenţa şi natura juridică a unui contract de împrumut rezultă, că acest contract este un acord de voinţă între împrumutător şi împrumutat, de regulă gratuit, dacă legea sau contractul nu prevede altfel, totodată împrumutul face parte din categoria contractelor reale, pentru încheierea lui fiind necesară atât realizarea acordului de voinţă, dar şi predarea bunului/lucrului care formează obiectul contractului.

Din esența și natura conversației între părți din 26 ianuarie 2025, cât și extrasului de transfer electronic din aplicația mobilă „Moldindconbank” S.A., nu rezultă că suma de bani pretins acordată pârâtei în mărime de 6000,00 lei reprezintă un împrumut. Or, pe lângă faptul că, din textul conversației și extrasului de transfer enunțate nu se conține nicio referință precum că suma acordată ar fi un împrumut, acesta nu conține nicio obligație asumată de pârâtă privind restituirea către Crețu Dumitrița a sumei date.

În cadrul judecării cauzei, din conținutul referinței depuse de pârâtă, rezultă că anterior părțile s-au aflat într-o relație (numită de reclamant – de prietenie, și de pârâtă – de concubinaj), iar după destrămarea acestei relații reclamantul a manifestat un comportament inadecvat, deteriorând bunurile personale ale pârâtei, fapt constatat din Răspunsul nr. 34/20/4-2348 eliberat de către Inspectoratul de poliție Botanica, mun. Chișinău la 12 februarie 2025 (f. d. 58), iar pretinsa datorie în opinia părții pârâte reprezintă nu altceva decât o răzbunare.

Analizând procesul-verbal privind colectarea și fixarea informațiilor referitoare la circumstanțele cauzei întocmit de avocatul Turuta Constantin la 28 februarie 2025, pretextat de partea reclamantă ca dovadă a raportului juridic obligaţional între reclamantul Zgherea Mihail și pârâta Crețu Dumitrița, care constă în acordarea împrumutului şi obligaţia debitorului să-l restituie în termenul stabilit, instanța atestă că acesta reprezintă o simplă conversație telefonică purtate prin aplicația „Viber” între reclamant și o persoană neidentificată, înscrisă în registrul contactelor telefonului mobil prezentat de către reclamant „Dumitrița” este un înscris, care doar face dovada unei discuții cu înserarea sumei „300 Euro” și un număr de cont *****, fără a se arăta că o parte a împrumut bani altei părți, suma împrumutului cât și condițiile de restituire. Mai mult, instanța de judecată reține că partea reclamantă nu a prezentat probe pertinente și concludente că discuția descrisă în procesul-verbal ar fi fost purtată cu certitudine între reclamant și pârât, că pârâta ar deține numărul de telefon indicat, cât și contul bancar indicat în confirmarea tranzacției de transfer bancar de la B.C. „Moldindconbank” S.A.

Prin urmare, deși reprezentantul reclamantului invocă că împrumutul pretins în sumă de 6000,00 lei a fost convenit între părți în mod verbal, fiind determinată perioada de scadență, pârâtul obligându-se la restituire, careva probe în convingerea instanței nu i-au fost prezentate, or reclamantul nu a făcut dovada unei datorii certe, lichide și exigibile.

Mai mult, instanța de judecată consideră că, prezentarea extrasului/confirmării a tranzacției de transfer bancar de la B.C. „Moldindconbank” S.A. în calitate de probă care reprezintă un act juridic civil și urmează să corespundă exigențelor legale, inclusiv și clauzei esențiale ale acestuia, nu poate servi temei de a admite acțiunea și de a încasa suma împrumutată.

Reieșind din probele administrate, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate în corespundere cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblu sub toate aspectele în coroborarea lor, instanța consideră necesar de a respinge cererea depusă de către Zgherea Mihail către Crețu Dumitrița cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, ca neîntemeiată.

Subsecvent, instanța de judecată va respingere și cerința cu privire la încasarea din contul pârâtei Crețu Dumitrița în beneficiul reclamantului Zgherea Mihail a cheltuielilor judiciare compuse din suma de 289,96 lei cu titlu de cheltuieli judiciare legate de achitarea

taxei de stat la depunerea acțiunii, suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru și suma de 4050,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, urmare a faptului că acțiunea reclamantului a fost respinsă.

În conformitate cu prevederile articolelor 82-83, 236, 238-241, 276^2, 276^3, 276^4, 362 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, judecătorul

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Zgherea Mihail către Crețu Dumitrița cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor judiciare, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică părţilor că, instanţa de judecată va redacta hotărârea integrală dacă, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, participanții la proces vor solicita în mod expres acest lucru (termenul de 30 zile este un termen de decădere) sau dacă participanții la proces în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central).

Hotărârea motivată redactată la 27 octombrie 2025.

Judecător */semnătura/* Clevada Adrian

Copia corespunde originalului:

Judecător Clevada Adrian